

A L G E M E E N V E R D R A G

**betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk
België en de Democratische Volksrepubliek Algerije**

(Inwerking getreden op 1 oktober 1969 - Belgisch Staatsblad 25 oktober
1969)

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

En

De President van de Democratische Volksrepubliek Algerije,

beziend met het verlangen het voordeel van de wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, welke in beide verdragsluitende landen van kracht zijn, te waarborgen aan de personen op wie deze wetgevingen van toepassing zijn of toegepast werden, hebben besloten een Verdrag te sluiten en hebben daartoe hun gevolmachtigden benoemd, met name :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen. :

Zijne Excellentie de heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg;

De President van de Democratische Volksrepubliek Algerije:

Zijne Excellentie de heer B. Bessaih, Ambassadeur te Brussel,

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende bepalingen zijn overeengekomen :

Titel I – ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

De Belgisch of Algerijnse onderdanen, die werknemer zijn of, ingevolge de in artikel 2 van dit Verdrag opgesomde wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, met werknemers gelijkgesteld zijn, vallen respectievelijk onder de in Algerije of in België van kracht zijnde wetgevingen en genieten, evenals hun rechthebbenden, van de voordelen ervan, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van elk van deze Staten.

Artikel 2

1. De sociale-zekerheidswetgevingen waarop dit Verdrag van toepassing is, zijn :

1° In België :

a) de wetgeving betreffende de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor de arbeiders, de bedienden, de mijnwerkers en de zeelieden ter koopvaardij;

b) de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen van de arbeiders, de bedienden, de mijnwerkers en de ermede gelijkgestelden, en de zeelieden ter koopvaardij;

c) de kinderbijslagregeling voor werknemers ;

d) de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen, met inbegrip van die betreffende de zeelieden ;

e) de wetgeving betreffende de beroepsziekten ;

f) de wetgevingen betreffende de organisatie van de steun aan onvrijwillige werklozen en van de betaling van de wachtgelden van de pool van de zeelieden ter koopvaardij.

2° In Algerije :

a) de wetgeving houdende organisatie van de sociale zekerheid;

b) de wetgeving houdende vaststelling van de regeling van de sociale verzekeringen die van toepassing is op de werknemers, in de andere dan de landbouwberoepen ;

c) de wetgeving inzake sociale verzekeringen die van toepassing is op de werknemers, en de ermede gelijkgestelden van de landbouwberoepen;

d) de wetgevingen op de voorkoming en de vergoeding van de arbeidsongevallen en van de beroepsziekten ;
e) de wetgeving betreffende de familiale prestaties ;

f) de wetgevingen op de bijzondere regelingen voor sociale zekerheid, in zoverre zij betrekking hebben op de risico's of prestaties die zijn gedekt door de hierboven opgesomde wetgevingen en, inzonderheid, de regeling betreffende de sociale zekerheid in de mijnen ;

g) de wetgeving betreffende de verzekering tegen werkloosheid.

2. De bepalingen van dit Verdrag zullen slechts op de zeelieden ter koopvaardij van toepassing zijn, nadat een schikking tussen de verdragsluitende landen zal getroffen zijn.

3. Dit Verdrag is eveneens van toepassing op alle wetgevende of reglementaire akten welke de bij paragraaf 1 van dit artikel beoogde wetgevingen zullen wijzigen of aanvullen.

Het zal evenwel slechts van toepassing zijn :

a) op de wetgevende of reglementaire akten betreffende een nieuwe tak van de sociale zekerheid, indien tussen de verdragsluitende landen daaromtrent een Overeenkomst wordt gesloten ;

b) op de wetgevende of reglementaire akten waarbij de bestaande regelingen tot nieuwe categorieën van gerechtigden uitgebreid worden, indien door de Regering van het betrokken land, binnen een periode van drie maand, te rekenen vanaf de officiële bekendmaking van deze akten, aan de Regering van het ander land, geen verzet hieromtrent wordt genotificeerd.

Artikel 3

De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing :

— op de diplomatieke en consulaire agenten van beroep, met inbegrip van de ambtenaren die tot het kader van de kanselarijen behoren;

— op de andere werknemers dan de werknemers in loondienst, of de ermede gelijkgestelden.

Artikel 4

1. De werknemers in loondienst, of de ermede gelijkgestelden, ingevolge de wetgevingen van elk van de verdragsluitende landen, die in één van deze landen zijn tewerkgesteld, vallen onder de toepassing van de vigerende wetgevingen van de plaats waar zij arbeiden.

2. Op het principe dat bij paragraaf 1 van dit artikel is gesteld, worden de volgende uitzonderingen gemaakt:

a) De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die in een ander land dan dat van hun gewone verblijfplaats worden tewerkgesteld door een onderneming die in het land van deze verblijfplaats een inrichting heeft waarvan betrokkenen normaal afhangen, vallen voort onder de vigerende wetgevingen van het land van hun gewone arbeidsplaats, voor zover hun tewerkstelling in het ander land niet langer dan twaalf maand duurt; ingeval deze tewerkstelling, wegens onvoorziene redenen, de aanvankelijk voorziene duur overschrijdt en langer dan twaalf maand duurt, kan de toepassing van de vigerende wetgevingen van het land van de gewone arbeidsplaats, uitzonderlijk voor een duur van ten hoogste twaalf maand worden verlengd, na overleg met de bevoegde autoriteiten van het land van de toevallige arbeidsplaats. De aanvraag om verlenging moet vóór het verstrijken van de termijn van twaalf maand worden ingediend;

b) De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van de openbare of private vervoerondernemingen van een van de verdragsluitende landen, die hetzij voortdurend, hetzij tijdelijk, hetzij als reizend personeel in het ander land worden tewerkgesteld vallen uitsluitend onder de bepalingen die van kracht zijn in het land, waar de onderneming haar zetel heeft : nochtans, ingeval de onderneming op het grondgebied van het verdragsluitend land, ander dan dit waar haar zetel is gevestigd, een bijhuis of een vaste vertegenwoordiging heeft. vallen de werknemers die door deze laatste zijn tewerkgesteld, onder de wetgeving van het verdragsluitend land, op wiens grondgebied het bijhuis of de vaste vertegenwoordiging zich bevindt ;

c) De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van een officiële administratieve dienst, die door en voor rekening van een van de verdragsluitende landen worden gedetacheerd, vallen voort onder de wetgeving die van kracht is in het land vanwaar zij worden gedetacheerd.

3. De bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen mogen, in gemeen overleg, uitzonderingen bepalen op de bij paragraaf 1 van dit artikel gestelde regelen. Zij mogen tevens overeenkomen dat de bij paragraaf 2 bepaalde uitzonderingen, in sommige bijzondere gevallen niet zullen worden toegepast.

Artikel 5

De bepalingen van paragraaf 1 van artikel 4 zijn van toepassing op de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van welke nationaliteit ook, die in Belgische of Algerijnse diplomatieke of consulaire posten of in de persoonlijke dienst van agenten van deze posten zijn tewerkgesteld.

Deze werknemers, of de ermede gelijkgestelden, mogen nochtans, indien zij onderdanen zijn van de Staat welke door de diplomatieke of consulaire post wordt vertegenwoordigd, kiezen tussen de toepassing van de wetgeving van hun land van herkomst en die van de plaats waar zij arbeiden. Dit keuzerecht kan slechts éénmaal, en binnen een te bepalen termijn, worden uitgeoefend.

Artikel 6

Wanneer de wetgeving van een van de verdragsluitende landen voorziet in de vermindering, de afschaffing, of de opschorsing van een prestatie, in geval van samenloop van deze prestatie met een andere sociale zekerheidsprestatie of met een bezoldiging, dan wordt de prestatie, die is verkregen overeenkomstig de wetgeving van het ander verdragsluitend land, of een bezoldiging die is verkregen op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, de prestatiegerechtigde eveneens aangerekend.

Deze regel is evenwel niet van toepassing op de samenloop van twee prestaties van dezelfde aard berekend naar rata van de duur van de in de beide verdragsluitende landen volbrachte perioden.

Titel II - BIJZONDERE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Prestaties in geval van ziekte en moederschap

Artikel 7

De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, alsook hun rechthebbenden, die zich van België naar Algerije begeven, of andersom, hebben aanspraak op de prestaties van de ziekteverzekering in het land van hun nieuwe arbeidsplaats, voor zover deze werknemers:

- 1) in dit land een beloonde of een daarmede gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2) arbeidsgeschikt waren bij hun laatste aankomst op het grondgebied van dit land ;
- 3) de gestelde voorwaarden vervullen om op deze prestaties volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats aanspraak te hebben, rekening houdend met het verzekeringstijdvak in het land dat zij verlaten hebben en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 8

De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, alsook hun rechthebbenden, die zich van België naar Algerije begeven, of andersom, hebben aanspraak op de prestaties van de moederschapsverzekering in het land van hun nieuwe arbeidsplaats, voor zover deze werknemers :

- 1) in dit land een beloonde of een daarmede gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2) de gestelde voorwaarden vervullen om op deze prestaties volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats aanspraak te hebben, rekening houdend met het verzekeringstijdvak in het land dat zij verlaten hebben en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 9

De samentelling van de bij artikel 7, 3, en bij artikel 8, 2, beoogde perioden is enkel van toepassing indien de tewerkstelling in het land van de nieuwe arbeidsplaats aanvangt binnen een termijn van twee maand, te rekenen

vanaf het einde van de tewerkstelling in het land van de vroegere arbeidsplaats en binnen een termijn van één maand, te rekenen van hun aankomst in het land van de nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 10

De rechthebbenden van een werknemer, of een ermede gelijkgestelde, die recht heeft op prestaties overeenkomstig de wetgeving van het land van aansluiting, hebben aanspraak op de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering wanneer zij op het grondgebied van het verdragsluitend land, ander dan dit van de plaats van aansluiting van de werknemer wonen, voor zover zij geen recht hebben op de verstrekkingen van de wetgeving van het woonland.

De rechtsingang van deze prestaties is vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het land van aansluiting. De rechthebbenden, alsook de omvang, de duur en de modaliteiten van het verlenen van de prestaties worden overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het woonland vastgesteld.

De instelling van het land van aansluiting betaalt aan de instelling van het woonland de drie vierden van de uitgaven met betrekking tot deze verstrekkingen terug, op grond van een forfaitair bedrag, waarvan de berekeningsmodaliteiten door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen worden bepaald.

Artikel 11

De werknemers of ermede gelijkgestelden alsook hun rechthebbenden hebben, tijdens een verblijf in een van de verdragsluitende landen dat een nader te bepalen termijn niet overschrijdt, aanspraak op de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering, overeenkomstig de wetgeving van het land van verblijf, voor zover zij aanspraak op deze verstrekkingen hebben overeenkomstig de wetgeving van het land van aansluiting.

De instelling van het land van aansluiting betaalt aan de instelling van het land van verblijf de werkelijke uitgaven met betrekking tot deze verstrekkingen terug, zoals zij blijken uit de boekhouding van de instellingen die ze hebben verleend.

Artikel 12

De werknemers of ermede gelijkgestelden, die gerechtigd zijn op de prestaties ingevolge de wetgeving van een van de verdragsluitende landen, alsmede hun rechthebbenden, behouden dit voordeel wanneer zij hun

verblijfplaats naar het andere land overbrengen, op voorwaarde dat de bevoegde instelling van het land van aansluiting toelating tot deze overbrenging geeft.

De bepalingen van artikel 10, tweede en derde lid, zijn bij analogie van toepassing.

Artikel 13

1. Wanneer de gerechtigde op pensioenen, welke uit hoofde van de wetgevingen van beide verdragsluitende landen zijn verschuldigd, recht heeft op verstrekkingen uit hoofde van de wetgeving van het verdragsluitende land op wiens grondgebied hij woont, rekening gehouden met de samentelling van de in beide landen doorlopen verzekeringstijdvakken, worden deze prestaties aan de gerechtigde en aan zijn rechthebbenden verleend door de instelling van het woonland, alsof hij gerechtigd was op een pensioen alleen uit hoofde van de wetgeving van laatstgenoemd land.

Deze prestaties zijn voor rekening van de bevoegde instelling van het verdragsluitende land, onder wiens wetgeving de gerechtigde het langste verzekeringstijdvak heeft doorlopen.

2. Wanneer de gerechtigde op een pensioen, dat alleen uit hoofde van de wetgeving van één van de verdragsluitende landen is verschuldigd, woont op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, worden de verstrekkingen hem, alsook zijn rechthebbenden, verleend door de instelling van het woonland, alsof de betrokkene gerechtigd was op een pensioen uit hoofde van de wetgeving van laatstgenoemd land.

De ingang van het recht op deze prestaties wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het land dat het pensioen verschuldigd is. De rechthebbenden, de omvang, de duur en de betalingsmodaliteiten van deze prestaties worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het woonland.

Deze prestaties worden terugbetaald door de bevoegde instelling van het land dat het pensioen verleent, behalve wanneer de betrokkene in het land van zijn woonplaats in een andere hoedanigheid op deze prestaties recht heeft.

3. De terugbetalingen, beoogd bij de paragrafen 1 en 2, zullen geschieden op grond van een forfaitair bedrag, waarvan de berekeningsmodaliteiten door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen worden bepaald.

HOOFDSTUK II

Invalideitsuitkeringen ander dan die welke bij arbeidsongeval of beroepsziekte worden uitgekeerd

Artikel 14

1. Voor de Belgische of Algerijnse werknemers of ermede gelijkgestelden, die achtereenvolgens of beurtelings in beide verdragsluitende landen bij één of meerdere regelingen van invalideitsverzekering aangesloten waren, worden de in deze regelingen volbrachte verzekeringstijdvakken of de perioden welke ingevolge deze regelingen als verzekeringstijdvakken zijn erkend, onder de bij de paragrafen 1 en 2 van artikel 20 bepaalde voorwaarden samengeteld, zowel voor de vaststelling van het recht op uitkeringen of verstrekkingen, als voor het behoud of het herstel van dit recht.

2. De uitkeringen van de invalideitsverzekering worden uitbetaald overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving welke op belanghebbende van toepassing was op het ogenblik dat de arbeidsongeschiktheid die de invalideit ten gevolge had zich voordeed, en komen ten laste van de instelling die ingevolge deze wetgeving bevoegd is.

Artikel 15

In afwijking van de bepalingen van paragraaf 2 van artikel 14, worden de rechten op de invalideitsuitkeringen van de werknemers die in België of in Algerije onder de bijzondere wetgeving voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden vielen, vastgesteld overeenkomstig de bij paragraaf 3 van artikel 20 bepaalde regelen, wanneer, rekening houdend met de samengetelde tijdvakken, die werknemers de bij deze bijzondere wetgevingen bepaalde voorwaarden vervullen. Indien deze werknemers niet aan de voorwaarden van beide wetgevingen voldoen, worden hun rechten overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 vastgesteld.

Artikel 16

Wanneer de bij artikel 15 beoogde verzekerde, op de datum waarop de arbeidsongeschiktheid die de invalideit ten gevolge had zich heeft voorgedaan, tewerkgesteld was in het ander land dan dat van de instelling die de uitkering verschuldigd is, wordt er voor de vaststelling van het bedrag van het invalideitspensioen of van de invalideitsuitkering, rekening gehouden met het loon dat toegekend wordt in het land van de instelling die de uitbetaling verschuldigd is aan de werknemers van de beroeps categorie waartoe belanghebbende op die datum behoorde.

Artikel 17

1. Indien de verzekerde na een schorsing van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering zijn recht terug verkrijgt, worden de prestaties opnieuw uitbetaald door de instelling die het aanvankelijk toegekende pensioen of de uitkering verschuldigd was, wanneer de invaliditeit kan toegeschreven worden aan de arbeidsongeschiktheid die de toekenning van dat pensioen of van die uitkering ten gevolge heeft gehad.

2. Indien, na de afschaffing van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering, de toekenning van een invaliditeitspensioen of van een invaliditeitsuitkering wegens de toestand van de verzekerde opnieuw verantwoord is, wordt dat pensioen of die uitkering overeenkomstig de bij artikel 14 vastgestelde regelen uitbetaald, waarbij, in voorkomend geval, met de bepalingen van artikel 15 rekening dient te worden gehouden.

Artikel 18

Voor het verkrijgen van het recht op het invaliditeitspensioen of op de invaliditeitsuitkering is de periode gedurende dewelke belanghebbende de uitkering, toegekend ingevolge de ziekteverzekering, voor de uitbetaling van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering dient bekomen te hebben, in elk geval, die welke bepaald is bij de wetgeving van het land waar hij werkte op het ogenblik dat de arbeidsongeschiktheid die de invaliditeit ten gevolge heeft gehad, zich heeft voorgedaan.

Artikel 19

Het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsuitkering wordt, in voorkomend geval, in een ouderdomspensioen omgezet, zodra voldaan is aan de voorwaarden die zijn bepaald bij de wetgeving van één van beide landen dat tot de lasten van het ouderdomspensioen dient bij te dragen.

In voorkomend geval zijn de bepalingen van onderstaand hoofdstuk III van toepassing.

HOOFDSTUK III

Ouderdomsuitkeringen en uitkeringen bij overlijden (pensioen), behalve deze welke in geval van arbeidsongeval of van beroepsziekte worden verleend

Artikel 20

1. Voor de Belgische of Algerijnse werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die achtereenvolgens of beurtelings in beide verdragsluitende landen bij één of verschillende regelingen voor ouderdomsverzekering of verzekering bij overlijden (pensioen) aangesloten waren, worden de onder die regelingen volbrachte verzekeringstijdvakken, of de perioden die ingevolge deze regelingen als verzekeringstijdvakken zijn erkend, samengeteld, op voorwaarde dat zij niet samenvallen, zowel voor de vaststelling van het recht op de uitkeringen, als voor het behoud of het herstel van dit recht.

De perioden welke als gelijkwaardig met verzekeringstijdvakken in aanmerking komen, zijn in elk land die welke ingevolge de wetgeving van dat land als dusdanig worden beschouwd.

Elke periode die tegelijkertijd ingevolge de Belgische en ingevolge de Algerijnse wetgeving als verzekeringstijdvak wordt erkend, wordt voor de uitbetaling van de uitkeringen in aanmerking genomen door de instellingen van het land waar belanghebbende het laatst vóór deze periode heeft gewerkt.

2. Indien bij de wetgeving van één van de verdragsluitende landen sommige prestaties slechts worden toegekend op voorwaarde dat de perioden volbracht zijn in een beroep waarop een bijzondere verzekeringsregeling van toepassing is, worden voor het bekomen van het recht op deze prestaties, alleen deze perioden samengeteld welke onder de overeenstemmende bijzondere regeling van het ander land werden volbracht.

Indien in één van beide verdragsluitende landen geen bijzondere regeling voor het beroep bestaat, worden de perioden die in dat beroep onder één van de bij bovenvermelde paragraaf 1 beoogde regelingen werden volbracht, niettemin samengeteld.

Indien bij de wetgeving van één van de verdragsluitende landen bepaalde prestaties alleen worden toegekend op voorwaarde dat de periodes volbracht zijn in een beroep waarop een bijzondere verzekeringsregeling van toepassing is, en indien op grond van deze perioden geen aanspraak op deze prestaties kon bestaan, worden genoemde perioden als geldig beschouwd voor de uitkering van de prestaties waarin voorzien is door de regeling die op de arbeiders van toepassing is, wat België betreft, en door de socialezekerheidsregeling welke van toepassing is op andere dan landbouwarbeiders, wat Algerije betreft.

3. De prestaties waarop een verzekerde bij elk van de bevoegde instellingen aanspraak mag maken, worden, in principe, bepaald door het bedrag te verminderen van de prestaties waarop hij recht zou hebben indien al de bij bovenvermelde paragrafen 1 en 2 beoogde perioden onder de overeenkomstige regeling waren volbracht, en dit naar rata van de duur der onder die regeling volbrachte perioden.

Elke instelling bepaalt volgens haar eigen wetgeving en rekening houdend met de gezamenlijke perioden, zonder onderscheid van het verdragsluitend land waar zij werden volbracht, of belanghebbende de gestelde voorwaarden vervult om aanspraak te kunnen maken op de prestaties waarin deze wetgeving voorziet.

Zij bepaalt voor orde het bedrag van de prestaties, waarop belanghebbende aanspraak zou hebben indien alle samengetelde perioden uitsluitend onder haar eigen wetgeving werden volbracht en vermindert dit bedrag naar rata van de duur van de perioden welke onder deze wetgeving werden volbracht. Nochtans neemt een instelling geen enkele uitkering ten laste wanneer de perioden die onder de voor haar geldende wetgeving zijn volbracht samen niet één jaar bereiken, met het jaarlijks minimum aantal gewerkte dagen of met ermee gelijkgestelde dagen, waarin deze wetgeving voorziet; in dit geval draagt de instelling van het ander land de volledige last van de prestaties waarop de verzekerde recht heeft ingevolge de wetgeving die voor deze instelling geldt, en rekening houdend met de gezamenlijke perioden.

4. Indien overeenkomstig de wetgeving van één van de verdragsluitende landen, het recht op pensioen niet afhankelijk is van het volbrengen van een wachttijd, doch jaar na jaar verworven wordt, berekend de bevoegde instelling van dat land het pensioenrecht rechtstreeks en uitsluitend naar verhouding van de verzekeringstijdvakken welke in dat land zijn volbracht en van de ingevolge de wetgeving van dat land als verzekeringstijdvakken erkende perioden ; in dat geval past de betrokken instelling de wetgeving van dat land toe, welke geldt voor de verzekerden die, op de datum waarop de beslissing uitwerking heeft, de normale pensioengerechtigde leeftijd bereiken.

Artikel 21

1. Wanneer een verzekerde, rekening houdend met de gezamenlijke perioden bedoeld in paragrafen 1 en 2 van artikel 20, niet op hetzelfde ogenblik de door de wetgevingen van beide landen gestelde voorwaarden vervult, worden zijn pensioenrechten volgens elke wetgeving vastgesteld naarmate hij deze voorwaarden vervult.

2. De perioden tijdens dewelke een pensioen wordt uitgekeerd door het land waar de voorwaarden overeenkomstig paragraaf 1 zijn vervuld, worden voor het ingaan van het recht ten opzichte van de wetgeving van het andere land, met verzekeringstijdvakken van het eerste land gelijkgesteld.

3. In het geval beoogd bij paragraaf 1 van dit artikel, wordt het reeds uitgekeerde pensioen overeenkomstig de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 van artikel 20 herzien, te rekenen van de datum waarop het pensioenrecht ingevolge de wetgeving van het ander verdragsluitend land is vastgesteld.

Artikel 22

1. Het in de Belgische bijzondere wetgeving bepaalde recht om het vervroegd pensioen of een ouderdomspensioen met een mijnwerkersloon te cumuleren, wordt onder de voorwaarden en binnen de bij voormelde wetgeving vastgestelde perken, alleen erkend aan de belanghebbenden die in de Belgische steenkolenmijnen blijven werken.

2. In afwijking van de bepalingen van artikel 20, wordt de toekenning aan de mijnwerkers van het bij de Belgische wetgeving bepaalde vervroegd pensioen voorbehouden aan de belanghebbenden die de bij deze wetgeving gestelde voorwaarden vervullen, alleen rekening houdend met hun diensten in de Belgische steenkolenmijnen.

Artikel 23

Ieder verzekerde mag, bij het ingaan van zijn pensioenrecht, afzien van het voordeel van de bepalingen van artikel 20 van dit Verdrag. De prestaties waarop hij op grond van elke nationale wetgeving aanspraak kan maken, worden in dat geval afzonderlijk door de betrokken instelling berekend, afgezien van de in het ander land volbrachte verzekeringstijdvakken of van de daarmee als gelijkwaardig erkende perioden.

Artikel 24

1. De bepalingen van de artikelen 20, 21 en 23, zijn bij analogie van toepassing op overlevingspensioenen.

2. Zo de verzekerde, overeenkomstig zijn burgerlijk statuut verschillende echtgenoten had, worden de voordelen onder de belanghebbenden definitief op de volgende wijze verdeeld : de bevoegde instelling bepaalt voor orde het bedrag van de prestaties waarop elk van de belanghebbenden zou recht hebben indien zij de enige echtgenote was en deelt dit bedrag door het aantal echtgenoten op het ogenblik van het overlijden van de verzekerde.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke bepalingen van de hoofdstukken II en III

Artikel 25

Indien de wetgeving van één van de verdragsluitende landen de uitbetaling van de invaliditeitspensioenen of -uitkeringen of van de ouderdoms- en overlevingspensioenen van verblijfsvoorwaarden afhankelijk stelt, ongeacht of zij bij toepassing van artikel 20 verschuldigd zijn of enkel naar verhouding van de ingevolge die wetgeving volbrachte verzekeringstijdvakken worden berekend, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet ingeroepen worden ten overstaan van de Belgische of Algerijnse onderdanen zolang zij in één van de verdragsluitende landen verblijven.

Nochtans zal de gerechtigde op een invaliditeitspensioen of -uitkering de toelating van de bevoegde instelling moeten bekomen alvorens terug te keren op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, of er zijn verblijfplaats over te brengen.

De toelating mag slechts worden geweigerd indien de verplaatsing van de betrokkene afgeraden wordt uit hoofde van behoorlijk vastgestelde medische redenen.

Artikel 26

Indien ingevolge de wetgeving van één van de verdragsluitende landen, bij de uitbetaling van de uitkeringen rekening wordt gehouden met het gemiddeld loon van het volledig verzekeringstijdvak of van een gedeelte van dit tijdvak, wordt het gemiddeld loon dat voor de berekening van de uitkeringen ten laste van dat land in aanmerking wordt genomen, bepaald naar verhouding van de lonen welke werden vastgesteld in de loop van het onder de wetgeving van dat land volbrachte verzekeringstijdvak.

Artikel 27

De indiening van een aanvraag om prestaties bij één van de instellingen waarbij belanghebbende verzekerd was, wordt door de andere bevoegde instellingen als geldig beschouwd.

HOOFDSTUK V

Gezinsprestaties

Artikel 28

1. Indien de nationale wetgeving het ingaan van het recht op gezinsprestaties afhankelijk stelt van het volbrengen van arbeidsperioden of gelijkgestelde perioden, wordt rekening gehouden met de perioden welke zowel in het ene als in het andere land werden volbracht.

2. De Algerijnse werknemers, wier kinderen in Algerije worden opgevoed, hebben recht op de kinderbijslag aan het bedrag van de algemene gewone schaal waarin voorzien is door de Belgische wetgeving ten voordele van de werknemers die als ondergrondse arbeiders zijn tewerkgesteld in de mijnen en in de groeven waar ontginning ondergronds geschiedt.

Een Administratieve Schikking zal, inzonderheid, de categorieën van rechtgevende kinderen bepalen, alsmede de toekenningsvoorwaarden en de perioden die gelijkgesteld zijn met perioden van werkelijke arbeid voor dewelke deze kinderbijslag zal worden toegekend.

3. De Algerijnse werknemers, of de ermede gelijkgestelden ingevolge de Belgische wetgeving, andere dan die beoogd zijn bij paragraaf 2, en wier kinderen in Algerije worden opgevoed, hebben recht op de kinderbijslag die voortspruit uit de Algerijnse wetgeving.

De Belgische werknemers, of de ermede gelijkgestelden ingevolge de Algerijnse wetgeving, en wier kinderen in België worden opgevoed, hebben recht op de kinderbijslag die voortspruit uit de Belgische wetgeving.

De bevoegde instelling van het land van aansluiting van de werknemer dient het bedrag van de ingevolge deze paragraaf uitbetaalde prestaties terug te betalen, onder de vorm van een forfaitair bedrag, dat wordt vastgesteld volgens de modaliteiten die bepaald worden in een Administratieve Schikking.

HOOFDSTUK VI

Prestaties bij arbeidsongeval of beroepsziekte

Artikel 29

Indien de wetgeving van één van de verdragsluitende landen de uitbetaling van de bij arbeidsongeval of beroepsziekte verschuldigde prestaties van verblijfsvoorwaarden afhankelijk stelt, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet worden ingeroepen ten overstaan van de Belgische of Algerijnse onderdanen, zolang zij in één van beide verdragsluitende landen verblijven.

Artikel 30

De bij de Belgische wetgeving bepaalde prestaties waarvan de toekenning afhankelijk is van een staat van behoefte, worden enkel aan de in België verblijvende gerechtigden uitbetaald.

Artikel 31

Elk arbeidsongeval of beroepsziekte overkomen aan een Belgische werknemer in Algerije of aan een Algerijnse werknemer in België en dat, hetzij de dood, hetzij een blijvende, volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid veroorzaakt heeft of kan veroorzaken, dient door de werkgever of door de bevoegde instellingen aan de plaatselijke consulaire autoriteiten van het land waarvan het slachtoffer onderdaan is, ter kennis worden gebracht.

Artikel 32

1. Om de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid tengevolge van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte, ten opzichte van de Belgische of Algerijnse wetgeving te kunnen waarderen, worden de arbeidsongevallen of de beroepsziekten die zich vroeger hebben voorgedaan onder de wetgeving van het ander land, in aanmerking genomen alsof ze zich onder de wetgeving van de eerste Staat hadden voorgedaan.

2. Wanneer een werknemer die een schadeloosstelling voor een beroepsziekte ontvangt of ontvangen heeft ingevolge de wetgeving van een van de verdragsluitende landen, in geval van verergering van een beroepsziekte zijn recht op prestaties voor een beroepsziekte van dezelfde aard laat gelden ingevolge de wetgeving van het andere land, zijn de volgende regelen van toepassing:

a) wanneer de werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land geen beroep heeft uitgeoefend dat van aard is een beroepsziekte te veroorzaken of te doen verergeren, is de instelling van aansluiting van het eerste land voort verplicht de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving ten laste te nemen, met inachtneming van de verergering;

b) wanneer de werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land wel een dergelijk beroep heeft uitgeoefend, moet de instelling van aansluiting van het eerste land de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving blijven uitbetalen, zonder inachtneming van de verergering ; de instelling van aansluiting van het ander land kent aan de werknemer de aanvullende vergoeding toe, waarvan het bedrag volgens de wetgeving van dit tweede land wordt bepaald en dat met de verhoging van de graad van arbeidsongeschiktheid overeenstemt.

3. Wanneer de belanghebbende op het grondgebied van het ander verdragsluitend land verblijft dan dat waar de werknemer de beroepsziekte heeft opgedaan, mag de aanvraag om prestaties bij de bevoegde instelling van het land van de verblijfplaats van de belanghebbende worden ingediend. In dit geval moet de aanvraag worden opgemaakt in de vormen en onder de voorwaarden, gesteld bij de wetgeving van het land waar de beroepsziekte werd opgedaan.

Artikel 35

Indien de wetgeving van een verdragsluitend land de toekenning van de prestaties wegens beroepsziekte onafhankelijk stelt van de voorwaarde dat gedurende een bepaalde tijd een activiteit werd uitgeoefend die een dergelijke ziekte zou kunnen veroorzaken, worden de perioden gedurende dewelke de werknemer een gelijkaardige activiteit in het ander land heeft uitgeoefend eveneens in aanmerking genomen voor het verkrijgen van het recht op de prestaties.

Artikel 34

De bepalingen van paragrafen 2 en 3 van artikel 13 zijn, bij analogie, van toepassing op de werknemer die slachtoffer is van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte en die, nadat hij het voordeel van de prestaties ten laste van de bevoegde instelling heeft ontvangen, van deze instelling de toelating krijgt om naar het grondgebied van het ander verdragsluitend land terug te keren of er zijn verblijfplaats over te brengen.

De duur van de uitbetaling van de prestaties wordt vastgesteld volgens de bepalingen van de wetgeving die door de bevoegde instelling wordt toegepast.

Artikel 35

Indien de werknemer, overeenkomstig zijn burgerlijk statuut; verschillende echtgenoten had, wordt de weduwenrente definitief en gelijkelijk verdeeld tussen de echtgenoten die voldoen aan de bij de toepasselijke wetgeving gestelde voorwaarden.

HOOFDSTUK VII

Uitkeringen aan onvrijwillige werklozen

Artikel 36

De werknemers of gelijkgestelden van een der overeenkomstsluitende landen die zich naar het grondgebied van het andere land begeven, genieten in het land van hun nieuwe werkplaats de prestaties vastgesteld door de wetgeving op de uitkeringen aan onvrijwillige werklozen, op voorwaarde dat zij een verzekeringstijdvak zijn ingegaan in het kader van een betrekking die mocht worden aanvaard krachtens de wetgeving op de tewerkstelling van vreemde werknemers. Om het recht op de prestaties van de werkloosheidsverzekering in een der overeenkomstsluitende landen te bepalen, worden de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde tijdvakken die overeenkomstig de wetgeving van dat land zijn vervuld, samengeteld met de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde tijdvakken vervuld overeenkomstig de wetgeving van het andere land.

HOOFDSTUK VIII

Vergoeding bij overlijden of voor begrafeniskosten

Artikel 37

1. De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die zich van het ene naar het andere land begeven, zullen het recht op de bij de wetgeving van het land van de nieuwe arbeidsplaats bepaalde uitkeringen bij overlijden of voor begrafeniskosten doen ingaan, voor zover :

1) zij in dit land een beloonde of een daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;

2) zij, bij het overlijden, aan de voorwaarden die zijn gesteld om aanspraak te hebben op prestaties ten opzichte van de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats voldoen, rekening gehouden met het verzekeringstijdvak in het land dat zij hebben verlaten en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

2. In geval van overlijden van een persoon die gerechtigd is op een ouderdoms- of invaliditeitspensioen vanwege de bevoegde instellingen van beide verdragsluitende landen door samentelling van de verzekeringstijdvakken, is de uitkering bij overlijden of voor begrafeniskosten verschuldigd door de bevoegde instelling van het land waar de werknemer het laatst verzekerd was, indien, rekening gehouden met de samengetelde perioden, aan de bij de wetgeving van dit land gestelde voorwaarden is voldaan.

3. In geval van overlijden van een persoon die gerechtigd is op een ouderdoms- of invaliditeitspensioen of op een invaliditeitsvergoeding vanwege de instelling van één enkel verdragsluitend land of op een prestatie die overeenkomstig de Belgische of Algerijnse wetgeving betreffende de arbeidsongevallen of de beroepsziekten is verschuldigd, is de uitkering bij overlijden of voor begrafeniskosten verschuldigd door de bevoegde instelling van het land dat het pensioen of de prestatie dient te betalen, indien aan de bij de wetgeving van dit land gestelde voorwaarden is voldaan.

Titel III - ADMINISTRATIEF HULPBETOON

Artikel 38

1. De administratieve autoriteiten alsook de verzekeringsinstellingen of de instellingen voor sociale zekerheid van beide verdragsluitende landen zullen elkander onderlinge hulp verlenen, in dezelfde mate als gold het de toepassing van hun eigen regelingen.

Een Administratieve Schikking zal de autoriteiten en de instellingen van elk van de beide verdragsluitende landen aanwijzen die bevoegd zullen zijn om rechtstreeks met elkander briefwisseling te voeren alsook om eventueel de aanvragen van de betrokkenen en de betalingen van de uitkeringen te centraliseren.

2. Deze autoriteiten en instellingen zullen, subsidiair, met hetzelfde doel beroep mogen doen op de tussenkomst van de diplomatieke en consulaire autoriteiten van het ander land.

3. De diplomatieke en consulaire autoriteiten van een van beide landen mogen rechtstreeks bij de administratieve autoriteiten van het ander land optreden, ten einde alle inlichtingen te verzamelen die nuttig zijn voor de verdediging van de belangen van hun onderdanen.

Artikel 39

1. De vrijstelling van de registratie-, griffie- en zegelrechten en van de consulaire taksen voorgeschreven bij de wetgeving van een van de verdragsluitende landen voor het indienen van stukken bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van dat land, wordt verruimd tot de overeenstemmende stukken welke voor de toepassing van dit Verdrag bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het andere land moeten ingediend worden.

2. Voor de toepassing van dit artikel, alsook van de artikelen 39 en 40, duidt de term « rechtscollege », voor beide verdragsluitende landen, de administratieve rechtscolleges aan die bevoegd zijn op het gebied van de sociale zekerheid.

3. Alle akten, documenten en bescheiden van alle aard, welke moeten overgelegd worden voor de uitvoering van dit Verdrag, zijn vrijgesteld van het visum voor echtverklaring van de diplomatieke en consulaire autoriteiten.

Artikel 40

De mededelingen welke voor de toepassing van dit Verdrag door de gerechtigden van dit Verdrag of door de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges, aan de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het ander land worden gericht, zullen in een van de officiële talen van beide landen worden opgemaakt.

Artikel 41

De aanvragen en de beroepen die binnen een bepaalde termijn bij een autoriteit, een instelling of een rechtscollege van een van de verdragsluitende landen, welke bevoegd zijn om de aanvragen of de beroepen inzake sociale zekerheid te ontvangen, zouden moeten worden ingediend, worden als ontvankelijk beschouwd wanneer zij binnen dezelfde termijn bij een overeenstemmende autoriteit, instelling of rechtscollege van het ander land worden ingediend. In dat geval zal deze autoriteit, deze instelling of dat rechtscollege deze aanvragen of beroepen onverwijld moeten doorgeven.

Artikel 42

1. De bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen, in gemeen overleg de bepalingen welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering en voor de toepassing van dit Verdrag vastleggen.

Dezelfde administratieve autoriteiten zullen elkander, te gelegentijd, mededeling doen van de wijzigingen die in de wetgeving of de reglememering van hun land met betrekking tot de bij artikel 2 vermelde regelingen werden doorgevoerd.

2. De bevoegde administratieve autoriteiten van elk van de verdragsluitende landen zullen elkander mededeling doen van de andere bepalingen welke voor de uitvoering van dit Verdrag in hun eigen land werden getroffen.

Artikel 43

Worden in elk van de verdragsluitende landen als bevoegde administratieve autoriteiten in de zin van dit Verdrag beschouwd:

In België : de Minister van Sociale Voorzorg,

in Algerije : de Minister van Arbeid en van Sociale Zaken.

Titel IV

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 44

1. De instellingen die overeenkomstig dit Verdrag prestaties zijn verschuldigd, zullen deze op geldige wijze in de munt van hun land kunnen uitbetalen.

Indien in het ene of het andere van beide verdragsluitende landen maatregelen getroffen worden om de deviezenhandel te beperken, moeten er onmiddellijk, na een overleg tussen beide regeringen, schikkingen worden getroffen om de overdracht van de onderling verschuldigde bedragen overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren.

2. De instelling die renten of pensioenen is verschuldigd, waarvan het maandelijks bedrag lager is dan een door uitwisseling van brieven tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van beide verdragsluitende landen vastgestelde som, mag deze renten en pensioenen om de drie maand, om de zes maand of jaarlijks uitbetalen.

Zij kan eveneens, mits betaling van een som die hun waarde in kapitaal vormt, de renten of pensioenen afkopen, waarvan het maandbedrag lager is dan een som welke door uitwisseling van brieven, zoals bepaald is bij het vorig lid, is vastgesteld.

Artikel 45

De overdracht van de prestaties welke uit hoofde van de sociale-zekerheidswetgevingen zijn verschuldigd aan gerechtigden die in een van de verdragsluitende landen verblijven, zal worden verricht volgens de modaliteiten die zijn vastgelegd in een Administratieve Schikking welke getroffen is tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen.

Artikel 46

1. Voor de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid en van de invaliditeitsgraad, houden de verzekeringsinstellingen van elk land rekening met de medische vaststellingen en met de inlichtingen die door de verzekeringsinstellingen van het andere land zijn ingewonnen.

Zij behouden evenwel het recht de betrokkene door een geneesheer van hun keuze te laten onderzoeken.

2. De bevoegde autoriteiten zullen bij administratieve schikking de modaliteiten voor de geneeskundige controle regelen welke noodzakelijk zijn zowel voor de toepassing van dit Verdrag als van de sociale-zekerheidswetgevingen van beide landen.

Artikel 47

De formaliteiten, welke bij de wettelijke of reglementaire bepalingen van een van de verdragsluitende landen kunnen worden vastgesteld voor de uitkering, buiten zijn grondgebied, van de prestaties welke door zijn sociale-zekerheidsinstellingen worden verleend, zullen, onder dezelfde voorwaarden als voor hun onderdanen van toepassing zijn op de personen die overeenkomstig dit Verdrag op deze prestaties gerechtigd zijn.

Artikel 48

Alle moeilijkheden bij de interpretatie en de toepassing van dit Verdrag zullen, in gemeen overleg, door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen worden geregeld.

Artikel 49

1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen, zodra mogelijk, te Algiers worden uitgewisseld.
2. Het zal van kracht worden de eerste dag van de tweede maand welke volgt op de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.

Artikel 50

1. De toestand van de gewezen werknemers, of de ermede gelijkgestelden, alsook die van hun rechthebbenden, wat hun aanspraken op invaliditeits-, ouderdoms-, of overlevingspensioen betreft, zal worden herzien:

- 1) indien de uitbetaling van het pensioen wegens hun nationaliteit of hun verblijfplaats werd geschorst;
- 2) indien het pensioen niet werd toegekend wegens hun nationaliteit, hun verblijfplaats, of omdat de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde perioden welke in beide landen werden volbracht, niet werden samengeteld;
- 3) indien het pensioen wegens hun nationaliteit werd verminderd;

4) indien de toepassing van het Verdrag tot gevolg heeft dat hun een hoger pensioen wordt toegekend dan de prestaties waarop zij reeds aanspraak hebben of aanspraak hadden kunnen hebben, indien zij daartoe een aanvraag hadden ingediend.

2. De herziening geschiedt op aanvraag van de betrokkenen; zij wordt ingediend langs de bevoegde instellingen van beide verdragsluitende landen om. Die aanvragen hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop waarvan zij worden ingediend.

Wanneer deze aanvragen evenwel binnen de termijn van twee jaar, te rekenen van de datum van het van kracht worden van dit Verdrag worden ingediend, hebben zij uitwerking met ingang van 1 juli 1962.

Artikel 51

1. Dit Verdrag wordt voor onbepaalde duur gesloten. Het kan door elk van de verdragsluitende landen worden opgezegd. De opzegging moet uiterlijk zes maand vóór het verstrijken van elk beschouwd kalenderjaar worden betekend; het Verdrag houdt dan op van kracht te zijn op het einde van dat jaar.

2. Bij opzegging blijven de bepalingen van dit Verdrag van toepassing op de verworven rechten, niettegenstaande de beperkende bepalingen waarin de betrokken regelingen in het geval van verblijf van een gerechtigde in het buitenland zouden voorzien.

3. De bepalingen van dit Verdrag blijven van toepassing onder de voorwaarden die, in gemeen overleg, door de verdragsluitende landen zullen worden vastgesteld, op de nog niet ten voile verworven rechten betreffende de verzekeringstijdvakken die werden volbracht vóór de datum waarop dit Verdrag zal ophouden van kracht te zijn.

Ten blijke waarvan de respectieve gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en het van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan te Brussel, op 27 februari 1968, in tweevoud, in de Franse taal.

Voor het Koninkrijk België: P. De Paepe

Voor de Democratische Volksrepubliek Algerije: B. Bessaih